

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 311. Raptus personarum quid sit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

Canonico propriè est concubinarius, qui mulierem solutam sive in domo sua, sive in aliena habet, cum qua consuevit commisceri. Diaz. in *pract. Can. V. concubinarii. c. 83. n. 1.* Farin. *l. c. n. 9.* unde concubinatus fornicationi simplici superaddit solam consuetudinem fornicandi cum eadem.

2. Resp. Secundo: Concubinatus non solum Jure Ecclesiastico. *Can. nemo. can. dicat. 32. q. 4.* sed & divino etiam naturali est prohibitus juxta dicta de fornicatione; materiam de concubinatu & concubinarius plenè tractatam vide *L. 3. 17. 2.*

TITULUS XVII.

De Raptoribus, Incendiariis & Violatoribus Ecclesiarum.

CAPUT I.

De Raptu Personarum, & Rapina Rerum.

Quaest. 311. Raptus Personarum quid sit?

Resp. Primò: Raptus, prout hic sumitur, describi potest, quòd sit delictum publicum, quòd virgo aut alia mulier, sive vidua, sive conjugata, modò honesta, ingenua, vel etiam masculus violentè abducitur de loco ad locum moraliter diversum exercendæ libidinis, vel matrimonii contrahendi causâ. Mol. *Tom. 3. de 7. & 7. d. 105. n. 1.* Pirh. *h. t. n. 1.* Wicfn. *n. 1.* Arg. *L. unic. c. de Raptu Virg.*

2. Resp. Secundo: Explicando fusiùs aliquantohanc descriptionem. Dicitur igitur primò: *Delictum publicum*; est enim species vis publicæ, ut Lauterb. in *ff. Lib. 48. t. 6. ad Leg. Jul. de vi publica. §. 15.* juxta §. 8. *Infl. de publ. jud. & cit. L. unic.*

3. Dicitur secundo: *Quo abducitur virgo, aut mulier alia, sive vidua, sive conjugata*; non enim est inter has personas, quò ad rationem genericam raptus propriè talis, distinctio; non obstantè, quòd raptus conjugatæ involvat rationem adulterii, ad eoque etiam comprehenditur desponsata seu sponsa de futuro, de qua dubitari poterat ex ea ratione, quòd ea jam obstricta raptori sponso, & hinc abductio illius non videatur obistere liberati matrimonii, unde illam ab objecto raptus excludi volunt Less. *Lib. 4. de 7. & 7. c. 3. n. 70.* Hentiq. *L. 12. c. 14. n. 4.* Verùm etsi id verum videri posset, ubi mulier abducta in sui raptum liberè consentiret, verius tamen contrarium defendunt Sanch. *L. 7. de matrim. d. 12. n. 15.* Gutt. *qq. can. L. 1. c. 86. n. 22.* & alii: eò quòd, etsi consentiret in matrimonium futurum, dissentire tamen posset in talem abductionem, nolendo abduci à domo paterna, vel invititis parentibus, quorum etiam solorum dissensus secundum probabilem constituit raptum, de quo tamen mox dicetur. Adde, quòd privatâ autoritate, uti fieret in hoc casu, compelli nequeat ad executionem sponsalium.

4. Dicitur tertio: *Modò tamen sit mulier honesta, seu vitæ honesta, unde abductio meretricis notoriæ seu publicæ, non est propriè & strictè loquendo raptus, nec pœnas illius incurrit illius raptor, sed extraordinarias arbitrio judicis, ut docent Clar. §. raptum. n. 5.* Sanch. *l. c. n. 23.* Masc. *de prob. vol. 3. concl. 1253. n. 12. & 13.* Covar. *var. resol. L. 3. c. 14. n. 2. in fine.* Pirh. *h. t. n. 11.* quia talis meretrix non præsumitur vim pati à cognoscente illam, & si vim in abductione sui pateretur, esse *R. P. Leur. Jur. Can. Lib. V.*

raptum diversæ speciei à fornicatione simplici, ac cum citato à se Sanch. *n. 37.* Pirh. *l. c.*

5. Dicitur quarto: *Modò sit ingenua & libera*, ut addit in descriptione Pirh. nam si serva seu mancipium sit abducta, etsi consentiat, erit adhuc raptus, si invito domino abducatur, qualis non erit, si in abductionem sui consentiens, sit sui juris, & sub nullius potestate constituta. Pirh. *h. t. n. 4.*

6. Dicitur quinto: *Vel etiam masculus*; quia sive vir rapiat sceminam, sive scemina virum, uterque raptus continet malitiam distinctam specie à fornicatione propter violentiam.

7. Dicitur sexto: *Violenter abducta*: Taliter autem abducta censetur, & raptus propriè commissus, non tantùm, quando omnino reluctans per vim apertam, sed etiam, quando mulier sui juris, malis artibus, dolosis persuasionibus, fallacibus munerum promissionibus, vel quibuscunque fraudibus (ut in dubio factum præsumitur) circumventa consentiens abducitur. Arg. *L. 3. §. 1. ff. de hom. lib. exhib. & L. unic. c. de rapt. virg.* Harprech. *ad §. 8. Infl. de Jud. publ. n. 3.* Farin. *pr. crim. q. 145. n. 9.* Menoch. *de arb. L. 2. cas. 291. n. 15.* Pirh. *h. t. n. 5.* qui tamen censet, non esse raptum saltem ordinariis pœnis raptus subjectum, si blanditiis, importunis precibus, metu reverentiali ad consensum inducta abducatur; eò, quòd tales preces & blanditiæ citra dolum adhibitæ solæ non inferant vim. Secundo: si puella, etsi ipsa consentiat, contra vel citra voluntatem tamen eorum, in quorum potestate, cura, tutela est, abducatur, sic enim facta invititis, vel incestis parentibus, curatoribus, tutoribus, Patronis, Dominis, est adhuc abductio violenta; quia his per eam abductionem infertur injuria, adeoque & violentia, atque ita in hoc casu nihil refert, num puella consenserit in sui abductionem, sive non. Arg. *cit. L. unic. c. de rapt. virg.* dum ibi dicitur: pœnas incurri à raptoribus, sive volentibus, sive nolentibus virginibus, seu aliis mulieribus tale facinus fuerit patratum: Et ita tenent cum citato à se D. Thom. *2. 2. q. 154. a. 7. in corp.* Lauterb. in *ff. ad Leg. Jul. de vi publ. §. 17.* Pirh. *h. t. n. 4.* dum ait: ut raptus fiat, requiritur violentia illata, vel ipsi sceminæ raptæ, vel ejus parentibus aut tutoribus, in quorum est potestate vel cura, & *n. 5. vers. infertur quarto*: ubi: si puella in parentum potestate constituta, ex eorum domo ipsis invititis abducatur, quamvis ipsa consentiat, verè tamen committitur raptus; quia per tale factum gravis injuria infertur parentibus, quam ipsa

filia non potest remittere, sponte præbendo consensum in sui abductionem in præjudicium parentum, pro quo citat Hofst. in Sum. b. t. n. 1. Farin. l. c. 9. 145. n. 118. Sanch. l. c. d. 12. n. 12. sic quoque committitur raptus, sed non propriè & strictè talis, dum puella consentiens abducitur parentibus ignorantibus, cum, etsi positivè non contradicant, deest tamen eorum consensus, quod satis est, ut queri possint de injuria, ita Pirh. Atque ex his jam deducitur, quòd, si fœmina sui juris, adeòque independens à consensu parentum, tutorum &c. consentiens ab initio in abductionem seu raptum sui, & postea invita sit carnaliter cognita, non sit raptus, utpote qui requirit violentiam abductionis, qualis in hoc casu nulli sit; uti è contra, si fœmina invita abducta, dein liberè consentiat in copulam, est verus raptus, quia in ordine ad hunc spectandum solum est initium, nempe violentia abductionis.

8. Dicitur septimò: abducta de loco in locum alterum moraliter diversum: v. g. de domo paterna vel alia, quam inhabitabat, seu in qua morabatur; hoc enim sufficit ad rationem raptus, non verò sufficit, abductam esse ab una camera ad aliam ejusdem domus, vel à via publica ad aliquot solum passus commodioris concubitus causâ, quia iste locus ad quem non censetur moraliter diversus. Sanch. de matrim. l. 1. d. 12. n. 20. Farin. cit. 9. 145. n. 74. Clarus §. raptus, num. 1. Pirh. n. 10. Wiestn. h. t. n. 5. Carpz. pr. crim. 9. 40. num. 28. est tamen verus raptus, dum fœmina violenter abducitur ad locum distinctum aliquem, etsi ad eum non pervenerit, Pirh. l. c. cum Sanch. n. 21. quòd ad forum autem conscientia ad raptum non requiritur abductionem ad locum alium, sed sufficere, quòd fœminæ quomodocunque inferatur vis ad extorquendam copulam, tradit Pirh. cit. n. 10. citatis D. Thom. l. c. & Sanch. cit. d. 12. n. 30. & 31.

Dicitur octavò: Libidinis exercenda causâ; nam si ob aliam quamcunque causam abducatur; non est propriè raptus, de quo hic, nimirum species luxuriæ, Clar. l. c. Sanch. l. c. n. 17. Pirh. n. 19. cum communi; est verò raptus, etsi cum ea violenter abducta copulam habere, aut libidinem exercere fuerit impeditus, quòd etiam ex eo deduci videtur, quòd raptor, ut cum Sanch. cit. num. 17. asserit. Wiestn. h. t. n. 4. pœnæ ordinariæ raptus sit obnoxius.

9. Dicitur denique: Vel matrimonii contrahendi causâ, ita, ut ad rationem raptus perinde sit, an rapiatur citra intentionem contrahendi cum rapta matrimonium, solius libidinis cum ea libertus exercenda, sive præcisè matrimonii contrahendi causâ, cum Trident. loquatur generaliter, non distinguendo inter causas raptus, modò hæc sint libido, ad quam etiam revocari potest usus matrimonii, imò loquatur etiam expressè de Clericis, comprehendendo etiam constitutos in Sacris, qui matrimonii causa rapere non possunt mulierem; An verò sit discrimen quòd ad pœnas incurrendas inter raptum solius libidinis causâ, & factum causâ matrimonii contrahendi dicitur 9. seq. vide de his & omnibus hac quæst. dicitis Lib. 4. q. 119. uti & de raptu in ordine ad contrahendum matrimonium. quæst. 120. & seq.

Quæst. 312. Quenam sint pœnæ statuite raptoribus & raptricibus Jure Civili?

1. R Esp. Primò: Cum raptus etiam propriè talis unus alio propter circumstantias sit tur-

prior seu gravior, aut minùs gravis altero, unus altero pœnis atrocioribus seu ordinariis, vel mitioribus seu extraordinariis, & arbitrariis puniuntur, sic itaque Jure Civili. L. unie. c. de rapto Virg. l. 1. §. 1. ff. ad Leg. Cornel. de Scuris. conceditur parentibus, consanguineis, cognatis, Curatoribus, Tutoribus, Patronis, Dominis, ac præcipuè maritis ac sponsis raptores filiarum, cognatarum, uxorum, sponsarum in ipso actu raptus, seu abductionis ubicunque locorum deprehenso impune occidere. Pirh. h. t. n. 2. Wiestn. num. 7. Reiffenst. num. 8. Harpr. ad §. 8. Inst. de vi publ. n. 9. Lauterb. in ff. ad Leg. Jul. de vi publ. §. 18. & alii passim. Idemque extenditur ad sceleris complices, ad comitantes, recipientes, auxilium quòd ad raptum præstantes, si in ipso actu concomitantia & cooperationis deprehendantur, AA. citati. Secundò ordinata pœna raptorum dicatur personarum maximè monialium, & DEO dicaturum, si post fugam retracti de rapto convincantur, est ultimum supplicium, negatâ appellandi licentiâ, approbatâque satis est hæc pœna in Ordinat. crim. Caroli V. à n. 118. extenditurque quoque ad omnes, qui raptorem in rapto comitati sunt, eisque auxilium præbuerunt, & ministri fuerunt. cit. c. unie. §. pœnas autem ad raptorem; etiam si copula non fuerit secuta, ideo, quia ab ea nolens v. g. nolente sponsa fuit impeditus, secus si pœnitentiâ ductus ab ea sponte abstinit; tunc enim citra pœnam mortis pœnâ aliquâ gravi extraordinariâ puniendus ob infamiam illatam puellæ, quæ violata ab omnibus censetur. Menoch. de arb. cas. 360. n. 32. Sanch. l. c. n. 13. Pirh. n. 9. Clar. l. c. n. 4. excipiendo tamen, si rapta fuit violenter monialis; tunc enim infligenda illi pœna ordinaria sive mortis, ex quacunque causâ copula non fuit secuta, ut l. c. in fine, & alii apud illum. Non tamen locum habet, si puella sub parentum potestate constituta consenserit etiam parentibus invitis in abductionem, sed infligitur raptori pœna aliqua alia arbitrio Judicis, & quidem mitior, si abducatur parentibus inscius, quam si abductioni expressè contradixissent. Sanch. l. c. n. 13. Farin. l. c. n. 121. Pirh. h. t. num. 5. imò si inter raptam & raptorem præcessissent sponsalia abductione illius etiam invitis parentibus, non incurri pœnam, absolute tradunt Abb. & Barb. in c. cum causa, h. t. num. 4. Sanch. l. c. n. 15. afferens hoc cap. correctum, cit. L. unie. item si parentes ex postfatio patientiam præbuerint, & dolorem remiserint, pœna raptoris est deportatio. cit. L. unie. §. 2. in fin. Lauterb. l. c. §. 18. Item locum non habet in raptore publicæ meretricis. cit. c. unie. c. de rapto Virg. in pr. punctâ Gl. v. virginum. quamvis puniendus sit pœnâ arbitrio Judicis statuentâ, ut Clar. §. raptus, num. 5. Covar. l. 3. var. c. 14. num. 2. in fine. Sanch. l. c. n. 23. Farin. cit. 9. 145. à num. 135. Wiestn. h. t. n. 6. Pirh. n. 11. quin & incurritur pœna ordinaria, si rapta sit mulier inhonesta, conjugata tamen. cit. L. unie. §. quam multò magis. Malc. de prob. Vol. 3. concl. 1253. n. 12. & 13. Pirh. cit. num. 11. nisi tamen maritus esset leno, qui uxorem prostitisset, ut idem cum Malc. n. 19. & Sanch. l. c. n. 37. Denique non extenditur pœna hæc ordinaria civilis ad fœminam raptricem viri, sed locum solum habet pœna aliqua gravis arbitrio Judicis infligenda secundum facti & personarum qualitatem, ut probabilius, & cum communiore tradunt Clar. §. raptus, num. 6. Menoch. de arb. cas. 291. n. 30. & seq. Sanch. l. c. n. 25. Pirh. n. 12. ex ea ratione, quòd, cum in L. unie. de rapto Virg. ea, & quidem utpote valde trifida